

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ
ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Διανύουμε μία κρίσιμη περίοδο κατά την οποία πρέπει να ανοίξει άμεσα η συζήτηση για το θέμα των αμοιβών των μηχανικών. Η συζήτηση αυτή πρέπει να έχει δύο σκέλη: **α) τους μισθωτούς μηχανικούς και β) τους ελεύθερους επαγγελματίες** ή κατ' επίφαση αυτοαπασχολούμενους αλλά με μπλοκάκι απασχολούμενους.

α) Είναι γεγονός ότι στον κλάδο μας, για πολλούς λόγους, έχει περιοριστεί η μισθωτή εργασία και οι περισσότεροι συνάδελφοί μας, ακόμη και αν υποκρύπτεται μισθωτή εργασία, απασχολούνται με μπλοκάκι. Πρέπει να εκπροσωπηθούν οι μισθωτοί συνάδελφοί μας στον ιδιωτικό τομέα και να προτείνουμε την υπογραφή Σ.Σ.Ε. για τον κλάδο μας με μισθούς που να ανταποκρίνονται στις συνθήκες της εποχής και στο πολύ αυξημένο κόστος ζωής. Είναι αδιανόητο οι μισθωτοί μηχανικοί του ιδιωτικού τομέα να αμείβονται με την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (κατώτατος μισθός 713,00€ χωρίς προϋπηρεσία), ελλείψει κάθε άλλης κλαδικής ή ομοιοεπαγγελματικής σύμβασης εργασίας. Ως γνωστόν, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, για να έχει ισχύ μία Σ.Σ.Ε. πρέπει αμφότερα τα μέρη (εργοδότης και μισθωτός) να ανήκουν στις οικείες συνδικαλιστικές οργανώσεις, κάτι που στον κλάδο μας είναι σχεδόν αυτονόητο. Άρα, σε περίπτωση υπογραφής Σ.Σ.Ε., αυτή θα κατοχυρώνει σχεδόν το σύνολο των συναδέλφων μας που απασχολούνται με μισθωτή εργασία στον ιδιωτικό τομέα.

Επιπλέον, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στο ζήτημα της προσμέτρησης της προϋπηρεσίας και να γίνει δεκτό ότι ως προϋπηρεσία αναγνωρίζεται κάθε είδους προϋπηρεσία, ακόμη και αν αυτή παρασχέθηκε με άλλο ασφαλιστικό καθεστώς και όχι με εξαρτημένη εργασία στον συγκεκριμένο κλάδο, καθώς αυτό την τελευταία 10ετία αποτέλεσε πάγια πρακτική των μεγάλων ιδίως εργοδοτών που απασχολούσαν μηχανικούς.

Αναφορικά με τους μισθωτούς μηχανικούς του Δημοσίου τομέα, οφείλουμε να απαιτήσουμε άμεση αύξηση των αποδοχών τους, καθώς είναι μία από τις επαγγελματικές τάξεις που υπέστη οριζόντια μείωση εισοδημάτων στην διάρκεια της κρίσης και μετά από 10 και πλέον έτη, παρότι ο πληθωρισμός και το κόστος ζωής αυξήθηκαν κατακόρυφα, το εισόδημά τους παραμένει πολύ χαμηλό. Προτείνουμε, επίσης, να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της αναγνώρισης της προϋπηρεσίας των συναδέλφων μηχανικών στον ιδιωτικό τομέα πριν από τον διορισμό τους στο Δημόσιο, γεγονός που τους εξοπλίζει με πολύ σημαντική εμπειρία και επαγγελματικές παραστάσεις.

β) Κατά δεύτερο λόγο, αναφορικά με τους αυτοαπασχολούμενους συναδέλφους μας, επισημαίνεται ότι με το Ν. 3919/2011 καταργήθηκαν οι κατώτατες αμοιβές στο όνομα της δήθεν βελτίωσης του ανταγωνισμού της οικονομίας, αλλά στην πράξη αυτό οδήγησε, υπό το βάρος της οικονομικής ύφεσης, σε πολύ χαμηλές αμοιβές για έργα και μελέτες.

Σήμερα, είναι ύψιστης σημασίας για το δημόσιο συμφέρον να επαναθεσμοθετηθούν οι ελάχιστες αντικειμενικές αμοιβές για τους συναδέλφους .

Έφτασε η ώρα να νομοθετηθεί νέο πλαίσιο ελάχιστων αμοιβών με αμοιβές αυξημένες σε σχέση με τις καταργηθείσες το 2011, ώστε να ενσωματωθούν και να εξομαλυνθούν για τους συναδέλφους αυτοαπασχολούμενους οι τρομακτικές αυξήσεις στο κόστος ζωής αλλά και στο κόστος συντήρησης των γραφείων τους και των επιχειρήσεών τους.

Τέλος, προτείνουμε να αποτραπεί με νέα νομοθετική ρύθμιση η νομοθετημένη με το Ν. 4387/2016 αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών των μη μισθωτών (ελεύθερων επαγγελματιών και αυτοαπασχολούμενων από 01/01/2023 στο ποσοστό της αύξησης του πληθωρισμού), κάτι που μπορεί να σημαίνει ετήσια επιβάρυνση από 350,00€ (στην 1^η και πιο χαμηλή ασφαλιστική κατηγορία) έως περίπου 700,00€ (στην ψηλότερη ασφαλιστική κατηγορία).